

Jes Lunde (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om rene linjer i statens mellemværende med Københavns Kommune (opfordring til at trække aktstykke nr. 194 tilbage og til fremsættelse af et nyt). (Beslutningsforslag nr. B 99).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 179: Forslag til lov om ændring af lov om et videnskabetisk komitéssystem og behandling af biomedicinske forskningsprojekter. (Nedsættelse, opfølgning m.v.).

Af sundhedsministeren (Yvonne Hørløv Andersen).

(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Socialdemokratiet kan tilslutte sig de organisatoriske ændringer, der er i dette lovforslag til revision af komitéloven. Vi synes, det er fornuftigt, at en regional komité fremover kan have en størrelse fra 9 til 15 medlemmer, således at arbejdsmængden i komiteen kan fordeles, så byrden ikke bliver så enorm for få.

Antallet af medlemmer indstillet af Statens Sundhedsvidenskabelige Forskningsråd vil i konsekvens heraf også ændres, således at det nu bliver et antal mellem 4 og 7 medlemmer, således at disse eksperter altid vil udgøre et mindretal i komiteen.

Afstemningsreglerne i Den Centrale Videnskabetiske Komité foreslås ændret til almindelig flertalsafgørelse i de tilfælde, hvor man ikke kan blive enige.

Vi synes, det ville være ønskeligt, om man kan finde en model, hvor det sikres, at der altid er flertal både blandt eksperter og læge med-

lemmer. Jeg har forstået, at det er de principper, der praktiseres i dag, og at de fungerer tilfredsstillende.

Den væsentligste ændring er, at kapitel 4, der handler om forskning vedrørende befrugtede menneskelige æg og menneskelige kønsceller, der tænkes anvendt til befrugtning, udgår. Forudsætningen for, at denne revision vedtages, må være, at dette kapitel ikke udgår, før det efterfølgende lovforslag, L 200, er vedtaget.

Vi kan også tilslutte os betingelserne for anmeldelse af spørgeskemaundersøgelser og registerforskningsprojekter. Vi har dog et spørgsmål om, hvordan man vurderer, om et projekt kan være til belastning for den enkelte forsøgsperson. Jeg forestiller mig, at det kan være en belastning at blive mindet om et svært og traumatisk sygdomsforløb, et forløb, der er kommet på afstand, og som man ikke ønsker at få genopfrisket. Så derfor, dér hvor man vil henvende sig til en gruppe af patienter med en bestemt diagnose, bør projektet anmeldes til den regionale komité.

Når det handler om information, samtykke og fortrydelsesret, har vi det ønske, at der medtages en bestemmelse om, at der skal være en betænkningstid, inden endeligt samtykke gives.

Den Centrale Videnskabetiske Komité skal afgive en årlig redegørelse, hvor temaer tages op, bl.a. spørgsmålet om opfølgning af projekterne, og hvor informationsspørgsmålet også bør og skal være et væsentligt tema. Projekter og forskning er vigtig, men vi har med de bemærkninger her valgt først og fremmest at se på, hvordan vi bedst sikrer og beskytter dem, der vælger at lægge krop til biomedicinsk forskning. Åbenhed er vigtig. Offentlighed er vigtig. Men beskyttelse af de patienter, der medvirker, er det allervigtigste.

Vi vil som sagt gerne have belyst disse spørgsmål i udvalgsarbejdet, men er positive over for forslaget.

Tove Fergo (V):

Vi står i dag over for en revision af komitéloven, og det var en meget klog beslutning, Folketinget tog, da man vedtog loven i 1992. Som tidligere sundhedsminister Ester Larsen meget rigtigt sagde det i sin fremsættelse dengang, er det et meget vanskeligt felt, vi begiver os ind i, og jeg føler, at det er meget vigtigt, at vi træder varsomt, og at vi tænker os umådelig meget om, inden vi begiver os ind i dette teknologiens land. Folketinget er forpligtet til hele tiden at